

Stanje čovjeka između grijeha i pokajanja (Medina)

Hatib: dr. Abdulbari ibn Avad es-Subejti

18. rebiul-ahir 1442. po Hidžri / 4. decembar 2020.

Hvala Allahu, Onome Koji je prsa učinio prostranim i spustio smirenost u srca. Hvalim Ga i zahvaljujem Mu, jer je dao grešniku vremena da se pokaje, ostavi grijeh i vrati u Njegovo okrilje.

Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, i Koji sakriva mahane i prašta grijeh, i svjedočim da je naš prvak i vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, koji nas je svojom uputom izveo na Pravi put, neka su na njega Allahova milost i blagoslov, i na njegovu porodicu i ashabe. Opručujem sebi i vama bogobožnost. Uzvišeni kaže: "O vjernici, bojte se Allaha onako kako se treba bojati i umirite samo kao muslimani!" (Ali Imran, 102)

Poslanikova uputa je izvor svakog dobra, beskrajna svjetlost i obrazac života, koja te prati čak i u trenucima pokleknuća i greške. Buhari bilježi od Ebu Hurejre, radijallahu anhu, da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Čovjek je učinio grijeh, pa je rekao: 'Gospodaru, učinio sam grijeh, oprosti mi.' Gospodar mu kaže: 'Da li to Moj rob zna da ima Gospodara Koji prašta grijeh, i kažnjava zbog njih? Oprostio sam Svome robu.' Zatim prođe određeno vrijeme, onoliko koliko Allah hoće, pa ponovo učini grijeh, i kaže: 'Gospodaru, učinio sam još jedan grijeh, oprosti mi.' Gospodar kaže: 'Da li to Moj rob zna da ima Gospodara Koji prašta grijeh, i kažnjava zbog njih? Oprostio sam Svome robu.' Zatim prođe određeno vrijeme, onoliko koliko Allah hoće, i učini novi grijeh, pa kaže: 'Gospodaru, učinio sam još jedan grijeh, oprosti mi.' Gospodar na to kaže: 'Da li to Moj rob zna da ima Gospodara Koji prašta grijeh, i kažnjava zbog njih? Oprostio sam Svome robu', tri puta, 'i neka radi šta želi.'" Ovaj hadis opisuje nam kakav bi trebao biti odnos čovjeka prema grijehu i put islama u popravljajući stanja grešnika, a svi smo mi grešnici, otvara vrata

nade i predstavlja svakom grešniku Allahovu milost, koja obuhvata svaku stvar, i Njegove darove Njegovim štićenicima i blagost prema Njegovim robovima. Ovaj hadis počinje rječima: “Čovjek je učinio neki grijeh.” Islam uvažava čovjekovu narav i urođenu sklonost ka grijehu i posrnuću, zbog zaborava, sumnje, strasti i šejtanovog došaptavanja i zavodjenja. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Iblis je rekao svome Gospodaru: ‘Tako mi Tvoje veličine i uzvišenosti, neću prestati zavoditi ljude sve dok su im duše u tijelima’, pa mu je Gospodar rekao: ‘Tako Mi Moje veličine i uzvišenosti, neću prestati opraštati im grijehе sve dok budu tražili oprosta od Mene.’”

“Čovjek je učinio grijeh, pa je rekao: ‘Gospodaru, učinio sam grijeh.’” Priznanje grijehа je hrabrost, a prihvatanje greške je poniznost, i to je prvi stepen čišćenja i odgoja duše. Uzvišeni kaže: “A ima i drugih koji su grijehе svoje priznali, i koji su dobra djela s drugima koja su hrđava izmiješali, njima će, može biti, Allah oprostiti jer Allah prašta i samilostan je.” (Et-Tevba, 102)

Musliman priznaje svoje grijehе na ovom i na budućem svijetu, a kada to učini, bit će mu oprošteni grijesi uz dozvolu njegovog Gospodara. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Allah će približiti Sebi vjernika na Sudnjem danu, zakloniti ga Svojim zastorom i reći mu: ‘Znaš li za taj i taj grijeh, znaš li za taj i taj grijeh?’ Čovjek će reći: ‘Znam, Gospodaru.’ I kada mu predstavi sve njegove grijehе i on ih prizna, i pomisli u sebi da je nastradao, On će reći: ‘Sakrio sam ti ih na dunjaluku, a danas ti ih opraštam’, pa će mu biti data Knjiga dobrih djela.”

Priznanje grijehа ima svoje vrijeme, i kada ono prođe, grešnike će snaći nevolja i propast. Uzvišeni o stanovnicima Džehennema, koji nisu priznali svoje grijehе, sve dok nisu iskusili patnju u vatri, kaže: “I oni će priznati da su bili nevjernici – pa, stanovnici Džehennema ognjenog daleko bili!” (El-Mulk, 11)

Islam upućuje čovjeka da prizna i prihvati svoje grijehе, ali ga s druge strane upozorava da svoje grijehе ne otkriva nikome i ne razglašava svoje greške, ako ih je Allah već pokrio. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Svim pripadnicima moga ummeta bit će oprošteni grijesi, osim mudžahiru, a mudžahir je

onaj koji uradi grijeh noću, a zatim osvane, nakon što je Allah sakrio taj grijeh, i kaže: ‘O ti, taj i taj, sinoć sam učinio to i to.’ Zanoćio je u takvom stanju da je Allah bio sakrio njegov grijeh, potom je osvanuo i drugima otkriva ono što mu je Allah bio sakrio.” Vid Allahove dobrote prema nama jeste pokrivanje sramota i grijeha i čuvanje lijepog spomena među ljudima. Neki je čovjek upitao učenjaka iz prvih generacija (selefa): “Kako si osvanuo?”, a on je odgovorio: “S dvije blagodati, ne znam koja je od njih vrednija i bolja: grijesima koje Allah sakrio od ljudi, zbog kojih me niko ne može prozivati, i ljubavi prema meni koju je Allah stavio u srca ljudi, a koju nisam zaslužio svojim djelima.”

Čovjek kaže: “Gospodaru moj, učinio sam grijeh”, a njegovo srce topi se od stida, jer je na ljepotu Njegovog davanja uzvratio ružnoćom svoga grijeha, i steže se od bola, zbog tereta grijeha, i zbog jačine straha od Allaha. Ovaj izoštreni i živi osjećaj jača iman, i priskrbljuje čovjeku milost Samilosnog. Povratak nakon grijeha je poklon od Allaha i oživljavanje baklje upute nakon tmine grijeha. Uzvišeni kaže: “Oni koji se Allaha boje, čim ih sablazan šejtanska dodirne, sjete se, i odjednom dođu sebi.” (El-A’raf, 201)

Koliko je grijeha koji su “oživjeli” srce grešnika, probudili u njima poniznost i skrušenost, i okrenuli ih Allahu i činjenju dobrih djela! Koliko je grijeha zbog kojih su se grešnici iskreno pokajali, pa im je to pokajanje podiglo stepen kod Allaha, uljepšalo njihovo ponašanje i popravilo njihovu nutrinu. U vjerodostojnom hadisu navodi se da je jedan od časnih ashaba učinio veliki grijeh, a zatim se pokajao takvim pokajanjem, za koje je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Kada bi se njegovo pokajanje podijelilo na cijeli ummet, bilo bi mu dovoljno.”

U hadisu se kaže: “Gospodaru, učinio sam grijeh, pa mi oprost”, a ko to prašta grijehe ako ne Allah, Koji je rekao: “Kaži robovima Mojim da sam Ja, zaista, Onaj Koji prašta i da sam milostiv” (El-Hidžr, 49), i Koji je rekao: “Onaj ko kakvo zlo učini ili se prema sebi ogriješi pa poslije zamoli Allaha da mu oprost – naći će da Allah prašta i da je milostiv.” (En-Nisa, 110)

U hadisi-kudsiju kaže se: “O robovi Moji, vi grijешite noću i danju, a Ja praštam sve grijehе, zamolite Me da vam oprostim, i oprostit ću vam.”

“Gospodaru, učinio sam grijeh, pa mi oprosti”

Istigfar – traženje oprosta od Allaha put je vjerovjesnika i navika pobožnih ljudi. On je lijek svih lijekova, koji čisti dušu od svega što je loše, a ispunjava je svime što je dobro. On je svjetlost koja spaljuje grijehе, liječi bolesna srca, osnažuje duše otežale pod teretom grijehа. Istigfar daje životu ljepotu i duši svjetlost. Uzvišeni kaže: “... da od Gospodara svoga oprosta tražite i da se pokajete, a On će vam dati da do smrtnoga časa lijepo proživite i svakom čestitom dat će zasluženu nagradu.” (Hud, 3) Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Tako mi Allaha, ja tražim od Allaha oprost i kajem Mu se sedamdeset puta na dan.”

“Njegov Gospodar kaže: ‘Da li Moj rob zna da ima Gospodara Koji prašta grijehе, i kažnjava zbog njih? Oprostio sam Svome robu.’”

Ove riječi su ljekoviti balzam za uplašena srca i smiraj za usplahirene duše.

“Oprostio sam Svome robu” – riječi kojima Allah čisti tvoje tijelo, uljepšava tvoje srce, usrećuje te, briše tvoje grijehе i olakšava breme koji opterećuje tvoja pleća.

“Oprostio sam Svome robu” – plod koji će ubrati svako onaj ko spozna svoga Gospodara i okrene Mu se, i boji se svoga Stvoritelja pa se skloni u Njegovo okrilje, i pusti suzu koja će ga približiti Njemu.

“Oprostio sam Svome robu” – riječi su koje bude ambicije vjernika i jačaju odlučnost grešnika da se pokaju. Za grijehе ima Gospodar Koji će ih obrisati, i Blagi Bog koji će ih oprostiti. Ko zanemari vrata oprosta nakon učinjenog grijehа, i uopće se ne trudi da ih pronađe, treba što prije probuditi svoje srce iz nemara i preispitati svoje vjerovanje, jer je to znak zamrlosti osjećaja za grijeh. Uzvišeni kaže: “I ne budite kao oni koji su zaboravili Allaha, pa je On učinio da sami sebe zaborave; to su pravi grijешnici.” (El-Hašr, 19)

Najveća nevolja je da čovjek zaboravi svoj zaborav i nemarnost. Uzvišeni kaže: “Zašto se oni ne pokaju Allahu i ne zamole oprost od Njega, ta Allah prašta i samilostan je.” (El-Maida, 74)

Kaže Uzvišeni: “Oprostio sam Svome robu”, tri puta, “pa neka radi šta želi.” Ovo nije dozvola čovjeku da čini grijeh, nego se želi reći da dokle god tako postupa, tj. pokaje se nakon grijeha, neće mu naškoditi grijeh poslije pokajanja, jer pokajanje briše ono što je bilo prije, ali se čovjek mora čuvati grijeha, jer kada počini grijeh, siguran je da ga je počinio, ali nije siguran da će mu biti oprašteno, a možda ne bude upućen na pokajanje.

Omalovažavanje grijeha je pokuđeno, a njihovo preuveličavanje je obeshrabrivanje grešnika i dovođenje u stanje očaja. Uzvišeni kaže: “Reci: ‘O robovi Moji koji ste se prema sebi ogriješili, ne gubite nadu u Allahovu milost! Allah će, sigurno, sve grijehе oprostiti; On, doista, mnogo prašta i On je milostiv.’” (Ez-Zumer, 53)

Allahova je blagost prema grešniku da mu daje vremena da se pokaje, a ako ponovi grijeh i pokaje se, Allah primi njegovo pokajanje. Allah se neće umoriti od praštanja sve dok se vi ne umorite od pokajanja. Gospodaru naš, Ti si naš Gospodar, nema boga osim Tebe. Stvorio si nas, mi smo Tvoji robovi, ispunjavamo zavjet i obećanje dato Tebi, koliko možemo. Utječemo Ti se od zla onoga što smo uradili, i pred Tobom priznajemo grijehе svoje, pa nam ih oprost, jer samo Ti opraštaš grijehе. Gospodaru naš, oprost nam prošle i kasnije grijehе, i ono što smo javno i tajno uradili, i ono što Ti bolje znaš od nas. Ti postavljaš svaku stvar na njeno mjesto. Nema boga osim Tebe. Gospodaru naš, Ti mnogo praštaš i voliš oprost, pa nam oprost. “Gospodaru naš, ne kazni nas ako zaboravimo ili što nehotice učinimo! Gospodaru naš, ne tovari na nas breme kao što si ga tovario na one prije nas! Gospodaru naš, ne stavljaš nam u dužnost ono što ne možemo podnijeti, pobriši grijehе naše i oprost nam, i smiluj se na nas. Ti si Gospodar naš pa nam pomoz protiv naroda koji ne vjeruje!” (El-Bekara, 286)

Donosite salavate na Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, podarenu milost i nepresušnu blagodat, to vam je naredba od vašeg Gospodara, Koji je objavio: “Allah

"KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA." (PREPOROD)

HUTBE

i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šalžite mu pozdrav!" (El-Ahzab, 56)

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom. Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

